

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

ΑΡΙΘ. 487.—27 ΑΠΡΙΛΙΟΥ—1886. ΔΕΛΤΑ 10

ΓΡΑΦΕΙΟΝ τῆς ΕΣΤΙΑΣ: Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου, ἀριθ. 32.

ΕΣΤΙΑ

ΕΥΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΕΤΟΣ ΙΑ'—ΑΡΙΘ. 539

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ο ΝΑΥΑΓΟΣ ΤΗΣ ΚΥΝΕΙΑΣ. Μυθιστόρημα Ἰουλίου Βέρν καὶ Ἀνδρέου Λωρῆ. (Μετὰφρ. Α. Π. Κουρτίδου.)

ΔΙ ΕΝ ΡΩΣΣΙΑ: ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑΙ ΔΙΡΕΣΕΙΣ.

ΤΑ ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΚΟΜΜΑΤΑ ὑπὸ Ν. Ρ. Μοσχολάκη.

ΔΟΜΙΝΙΚΟΣ ΚΙΜΑΡΟΖΑΣ. (Διήγημα γερμανικόν). Μετὰφρ. Γ. Α. Βαλαθάνη.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΦΩΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΥΣ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΟΥ πρὸς τοὺς ἀγνοηζομένους Ἕλληνας.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΗΣ ΛΥΣΣΗΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ, ὑπὸ Θ. Δελιδράτη.

ΒΑΣΜΙΑΙΑ ΠΑΡΑΚΛΗ ΤΩΝ ΒΥΖΑΝΤΙΝΩΝ.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΩΤΕΧΝΙΑ

Ἐνὸς τοῦ προσεχοῦς μηνὸς ἐκδοθήσεται λεπτομερὴς γεωγραφία τοῦ νομοῦ Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας συναρθεῖσα μετ' ἐπιτόπιον ἑξέτασιν τῆς χώρας ὑπὸ τοῦ κ. Ἀντωνίου Μηλιεράκη. Ὁ συγγραφεὺς, οὐ γνωστὸν εἶναι αἱ πολλοῦ λόγου ἄξιαι γεωγραφικαὶ μονογραφαί περὶ τῶν Κυκλάδων νήσων Ἀνδρου, Κέου καὶ Ἀμοργοῦ, περιγράφει χωρογραφικῶς τὸν φυσικὸν σχηματισμὸν, τὴν διοικητικὴν διαίρεσιν καὶ τὴν κοινωνικὴν κατάστασιν τοῦ νομοῦ, παρεμβάλλων ὅπου ἀρίστων τοῦτο ἀναγκαζόντων πρὸς διαφώτισιν τῆς γεωγραφικῆς ἱστορικῆς πληροφορίας. Ἐξετάζων ἰδίᾳ τὴν γεωγραφίαν ἐκείνου δήμου τῆς Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας, προστίθεται ἐν εἰσὶ τὴν ἀρχαίαν γεωγραφίαν τοῦ δήμου καὶ σημειώσεις ἐπεξηγητικὰς, ἀναγράφει δὲ καὶ πάντα τὰ σχετικὰ συγγραμμάτια, τὰ ὑπὸ Ἑλλήνων ἢ ἀλλοδαπῶν γραφέντα, παρέχων οὕτω πολὺ τιμα βοθηήματα εἰς τοὺς βουλομένους εἰδικώτερον νὰ ἀσχοληθῶσιν εἰς τὴν ἔρευναν διαφόρων ζητημάτων τῆς γεωγραφίας τοῦ νομοῦ. Δεῖγμα τοῦ ὅλου ἔργου πρόκειται ἡμῖν ἢ ἐν τῷ 530 ἀριθμῷ τῆς «Ἐστίας» δημοσιευθεῖσα γεωγραφικὴ περιγραφή τῆς νήσου Ἰθώρης. Εἰς τὸ σύγγραμμά τοῦ κ. Μηλιεράκη προσήρτηται καὶ πῖναξ γεωγραφικὸς τοῦ νομοῦ Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας, χαρταυθεῖς ἐπὶ τῇ βίβει τοῦ πῖνακος τῆς Ἑλλάδος τοῦ γαλλικοῦ ἐπιτελείου, διωρθωμένοι ἐν πολλοῖς καὶ συμπληρωμένοι.—Ἡ πώλησις τοῦ συγγραμμάτος τούτου ἀνατεθήσεται ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον τῆς Ἐστίας.

Κατετέθησαν ἐν τῷ παρὰ τὴν ὁδὸν Πατησίων Κεντρικῷ Ἀρχαιολογικῷ Μουσείῳ, ἐκ Μυκόνου κομισθέντα, τινὰ τῶν ἐν Δῆλῳ εὐρεθέντων ἀγάλματων. Τούτων τὰ ἀξιολωπώτατα εἶναι πνύργαιον κολοσσαίου εἰδωλον τῆς Ἀρτέμιδος, περιέργων καὶ διὰ τὴν πρὸς τῇ ἀριστερᾷ κνήμῃ κεκτραμμένην βουστραφθῶν ἐπιγραφὴν ἀρχαῖον ἀγαλμα πτερωτῆς θεᾶς ἐν κινήσει ὁμοίον τῷ ἐν Λούβρῳ ἀρχαῖῳ ἀγάλματι, τῷ λεγομένῳ τῆς Νίκης. Ἀγάλματα εἰς τὸ ἥμισυ τοῦ φυσικοῦ μεγέθους, δυστυχῶς κακῆς διατηρήσεως, ἀνήκοντα πινυκῶς εἰς σύμπλεγμα ἀπεικονίζον τὴν ἀρπαγὴν τῆς Περσεφῆς ὑπὸ τοῦ Πλούτωνος ἀγάλμα πτεριστοῦ γονυκλινοῦς ἐν ζωερᾷ στάσει φυσικοῦ μεγέθους. Ἐκ Τεγῆς δ' ἐκομίσθησαν ἀνάγλυφον ἀπεικονίζον τὸν Πλούτωνα καὶ ἄλλους θεοὺς ἔως, καὶ ἀγαλμα νέου, μετρίως τέχνης καὶ κακῆς διατηρήσεως.

Ἐστῆθη δ' ἐν τῷ αὐτῷ μουσεῖῳ καὶ τὸ κάλλιστον καὶ κολοσσαῖον ἀγαλμα τοῦ Ποσειδῶνος, τὸ ἐν Μίλῳ εὐρεθὲν.

Ἐν τοῖς ὑπὲρ τῆς γαλλικῆς σχολῆς γινόμεναις ἀνασκαφαῖς ἐν Δῆλῳ εὐρέθησαν πολλαὶ ἄξιαι λόγου ἐπιγραφαὶ καὶ γυναικεῖα κεφαλὴ ὑπερφυσικοῦ μεγέθους, ἀρχαῖκῆς τέχνης. Πρὸς τούτοις εὐρέθη ὁ βραχίον τοῦ γνωστοῦ κολοσσαίου Ἀπόλλωνος τῆς Νάξου. Ἡ αὐτὴ σχολὴ ἐπικναυμάθηναι προσεχῶς τὰς ἐν Ἀκραιοφίῳ τῆς Βοιωτίας ἀνασκαφὰς ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Πτώου Ἀπόλλωνος.

Κατ' αὐτὰς ἐπαναληθῆσονται ἐν Ἐλευσίῳ οἱ ἀνασκαφαὶ πρὸς ἀνακάθαρσιν τοῦ Τελεστηρίου καὶ τῶν Προπυλαίων, ὑπὸ τὴν ἐπιστάσιαν τοῦ ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων κ. Δ. Φιλίου.

Ἐν τῷ φιλολογικῷ παραρτήματι τῆς Ἐφημερίδος τῆς Φρανκφούρτης (Frankfurter Journal) δημοσιεύθη πιστὴ καὶ γλαφυρὰ μετὰφρασις εἰς τὸ γερμανικὸν τῆς Μαγδαληνῆς, διηγήματος τοῦ κ. Κωστῆ Παλαμᾶ, καταχωρισθέντος πρὸ τεσσάρων περὶ τοῦ μηνῶν ἐν τῇ «Ἐστίᾳ». Τῆς μεταφράσεως ταύτης προτάσσει ἡ γερμανικὴ ἐφημερίς τὰ ἑξῆς:

«Ὡς πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἀνηγγείλαμεν τοῖς ἡμετέροις ἀγνωστοῖς, προτιθέμεθα τὴν δημοσιεύσωμεν σειρὰν νεοελληνικῶν διηγημάτων, ποιούμεθα δὲ σήμερον ἀρχὴν ἀπὸ τῆς «Μαγδαληνῆς» τοῦ Κωστῆ Παλαμᾶ. Ὁ μολογούμενον εἶναι, ὅτι ἐκ πάντων τῶν λαῶν, μόνος ὁ Γερμανικὸς ἀπέδειξεν εἰς ἐπίσταται ἐπιμελῶς καὶ φιλοκάλως ἐκλέγων νὰ περισυνάξῃ πολυτίμητος θησαυροὺς ἐκ τῶν γραμματολογιῶν ἀπάντων τῶν λαῶν. Τηλαυγὲς πρότυπον ἐν τῇ τοιαύτῃ ἐργασίᾳ πρόκειται ἡμῖν ὁ Ἐρδερ, ὃν πολλοὶ ἔσχοι συγγραφεῖς ἐμίμηθησαν συνεχίσαντες τὸ ἔργον τοῦ, καὶ καταστήσαντες ἡμέτερον κτῆμα τοὺς καλλίστους μαργαρίτας τῆς ἀλλοδαπῆς φιλολογίας. Νῦν δὲ νέας ἐτίμημεν ὁδοὺς πολλαχῶς μετ' ἐπιτυχίας. Γινώσκουμεν ἄριστος τοὺς ἐπιφανεῖς συγγραφεῖς τῆς ῥωσικῆς φιλολογίας καὶ ἀναγινώσκουμεν τὰ ἔργα τοῦ Ἰβάν Τουρνιέφ, ὡσεὶ ἦσαν πρωτότυπα γερμανικῆ, δὲ ἀσκομεν ἀπὸ τῆς σκηνῆς τὰ τραχέως ἀληθινὰ δράματα τῶν Βιστονσον καὶ τῶν Γρην, παρέχομεν ἐν τοῖς γερμανικοῖς θεάτροις εὐρεῖαν θέσιν εἰς τὸ γαλλικὸν δραματολόγιον καὶ θηρούμεν αὐτόχρομα πᾶν καινοφανὲς ἔργον τῶν ἐν τῇ Δύσει γειτόνων μας, ἀπλήστως ἀναγινώσκοντες τὰ μυθιστορήματα τῶν Δωδὲ καὶ τῶν Ζολᾶ· δυνάμεθα μάλιστα νὰ καυχήθωμεν ὅτι ἡμεῖς πρῶτοι ἀνεκαλύψαμεν τὸν εὐτόνον Νερθγιὸν διηγηματογράφον Κεῖλλανδ καὶ τὸν χαριέστατον Φλωρεντῖνον μικρογράφον Σαλβατόρε Φοριαν· παρανοούμεν δὲ καὶ κωμωδῶμεν πανταχῶθεν μῆπου ἀνακαλύψωμεν ἔργον τι ἄξιον λόγου μεταξὺ τῶν νέων προτύπων τῶν ξένων φιλολογιῶν. Μόνῃ ἡ νεοελληνικὴ φιλολογία ἤτο σχεδὸν ἀγνωστος ἡμῖν, καὶ ὀλίγοι μόνον Γερμανοὶ ἀπέδεικνουν διὰ τῶν δημοσιευμάτων αὐτῶν ὅτι παρεκλούθησαν μετὰ προσοχῆς τὴν ποιητικὴν παραγωγὴν τῆς νεοελληνικῆς διανοίας καὶ ὅτι ἤτο τοῦ κόπου ἀντάξιον τὸ παρακολουθεῖν αὐτήν. Διότι ἡ ἀνεγνωθῆσα Ἑλλάς εὐμοιρεῖ ποιητῶν ἰδιοφυῶν, βαθύ ἔχοντων τὸ αἶσθημα καὶ πλουσίαν τὴν φαντασίαν, ἀμειλλωμένων δ' ὡς πρὸς τὴν δημιουργικὴν δύναμιν καὶ τὴν καλλιτεχνικὴν διασκευὴν τῶν ἔργων αὐτῶν τοῖς ποιηταῖς τῶν λοιπῶν Εὐρωπαϊκῶν ἔθνων.

Εἰς τὸν ἐν Φρειβούργῳ καθηγητὴν κ. Αὐγ. Βόλτε, ἀκριπῆ φιλέλληνα καὶ δοκιμώτατον γνώστην τῆς νεοελληνικῆς φιλολογίας, ἄνδρᾳ ἐπιφανεῖ διὰ τῶν ἔργων του καταλαθόντα θέσιν ἐν Γερμανίᾳ, ἀφιέται ἡ τιμὴ ὅτι ἐκ τῶν πρώτων κατέστησε προσιτὴ ἡμῖν τὰ προῖοντα τῆς νεοελληνικῆς φιλολογίας. Ἐγκρατέστατος ὢν τῆς νεοελληνικῆς γλώσσης, δεξιότατος δ' εἰς πιστὴν καὶ ἀπταιστον ἀπόδοσιν τοῦ πρωτοτύπου ἐν κομψῇ γερμανικῇ περιβολῇ, παρέχων ἡμῖν ἀληθῆ καλλιτεχνικὴν ἀπόλαυσιν διὰ τῶν μεταφράσεών του. Τὰ πλεονεκτήματα ταῦτα τοῦ κ. Βόλτε καταφαίνονται ἰδίᾳ ἐν τῇ μετὰφράσει τοῦ Ἀνακρεοντείου ποιητοῦ Ἀθανασίου Χρηστοπούλου, ἧς τὴν ἀνάγνωσιν ἐκθύμως συνιστῶμεν παντὶ φίλῳ τῶν καλῶν.

Κατωτέρω δημοσιούμεν τὸ προαναγγεθὲν διήγημα, ἡμῖν